

VÍZIZRÍ

I.

*Öntudatra kelő gyufa,
vagy kovakő, vagy öngyújtó*
Törött üveg vágja kezedet
Nem félhatsz még, ez csak a kezdet
Törött vihar rázza szemedet
Nem félhatsz még, ez csak a kezdet
Törött vidék, törött szeretet
Törött vidék, törött szeretet
Nem félhatsz még, adjad a kezdet
Nem félhatsz még, add csak a kezdet
Vér futása szövi az ereket
Törött vidék szövi az ereket
Vér futása, törött szeretet
Nem félhatsz még, ez csak a kezdet
Nem félhatsz még, add csak a kezdet

II.

*Ha egy tanácsot megfogadsz:
ne mutakozz be senkinek.*
Itt, ahol megteremtettük magunkat
Távol a városgéptől, de tudva róla
Ott is létezve, de itt élve igazán
Itt, ahol virág mindenkinek juthat
És az igazság homok és víz és fű és
Fák szellemeinek lidérctanácsa
Mialatt mi álomra hajtjuk fejünk
Másnap már félni kell megint
És óvni a személyünk, és vigyázni
Ne mutakozzunk be senkinek.

III.

*Ha teheted, legyél kojot,
ha nem, maradj meg embernek.*

Vetkőzd le, amit tudni véltél
Ma új vérszerződés születik.
Körtáncban és verejtékkörben
Az új, a fiatal tűz körül.
És testvériség és szövetség
Az új, a fiatal tűz körül.
A margarétaszírom-lángú
Az új, a fiatal tűz körül.
Ébredj, Alvó, eljött az idő!
Ébredj, Alvó, eljött az idő!
Ébredj, Alvó, eljött az idő!
Elsőként gratulálnék, testvér:
Megszületett a kojot-lelked.

IV.

*Eljátszottuk a karnevált,
mit mások komolyan éltek.*
Kenderkötéssel feszülő napfény
Mezopotámiai arcokon
Ibolyamezőben elmerülő
Bűntelen szabadság érzetei
Héber írás, a tetragrammaton
Betűi a mosolyokra írva
Éretten hullnak alá egy fáról
Az összeérő összeérzések
A hétköznapi alakok egyre
Misztikusabbak, távolibbak
Egyre ősbibek és átlátszóbbak
Míg a végére megmeredve
Alakjuk homálya érlelődik
Önnön hűlt helyükké porladnak el.

V.

*Michele di Lando nem ismert
utcanévtábla Rómában.*

A történelem úgy lendül tova
Mint ahogyan nyikorgó kereke
Viszi előre a bicikli vas vázát
Egyik utcából nyomtalanul tűnik
El, és ring a következő barokkos
Kerthelyiségig alig pislákoló
Hatóságilag előírt lámpával
A történelem úgy lendül tova
Mint ahogyan többféle levélből
Álló bizonytalan nagygyűlése
A barna és vörös és sárga avarnak
Egy dohány ízű november régi
Újságpapírján
Ezért hát ne próbáld visszahozni
Ami vissza nem térhet úgyszem
Ne emlékezz és felejts el minket
Tanulj meg elfelejteni minket
De lépj azok helyébe
Akiknek helyébe mi is léptünk
Valamikor.
Teremteni! Elfoglalni! Énekelni!
Lobogni! Táncolni! Tettet
Nagy gonddal és erővel
Aratni.